

Dżdżownice- rozpoznaj swoich darmowych pracowników

Dżdżownica ziemna (*Lumbricus terrestris*) jest największą dżdżownicą występującą w Polsce. Podczas ruchu może osiągać nawet 35 cm długości. Żyją w głębokich pionowych kanalikach. W nocy wychodzą na powierzchnię gleby, w celu poszukiwania pożywienia. Wtedy zasysają do swoich kanalików resztki roślinne. Na średniej klasy trawniku jest ich 20–40 na metrze kwadratowym.

Allolobophora chlorotica jest popularną dżdżownicą we wszystkich stanowiskach, jednakże najbardziej preferuje siedliska kwaśne. Występuje w dwóch barwach. Może osiągać do 8 cm w ruchu. Gdy zakłócany jest jej sposób wydziela przez pory zieloną ciecz.

Aporrectodea caliginosa jej ciało jest blade. Łatwa w rozpoznawaniu ponieważ posiada różne odcienie wzdłuż ciała. Z reguły są to 3 odcienie w przedniej części dżdżownicy. Dorosły osobnik osiąga 6 cm długości. Występuje powszechnie w Polsce, głównie w warstwie podpowierzchniowej.

Lumbricus rubellus jest rozpowszechnionym gatunkiem występującym w większości siedlisk. Żyje w ściółce warstwy ornej i w liściach uważa się, że żeruje na materii organicznej. Typowa wielkość dorosłego osobnika to 6,5 cm. Górna powierzchnia korpusu z pierwszego segmentu jest całkowicie ciemna (czerwono-brązowy). Dżdżownica czasem spłaszcza ogonek w kształcie łopaty.

Aporrectodea longa występuje umiarkowanie często (5-20 osobników na metr kwadratowy) w glebach alkalicznych w terenach otwartych takich jak ogrody, łąki i pastwiska oraz grunty orne.

Aporrectodea rosea występuje powszechnie w wierzchniej części warstwy ornej. Typowa wielkość dorosłego osobnika to ok. 5 cm. Robak ten ciało ma zazwyczaj różowe z charakterystycznym brązowo-żółtym siodełkiem.